

Z traktatu św. Ludwika de Montfort

Z traktatu św. Ludwika de Montfort

"168. Kto więc pragnie bez obawy złudzeń, czepiających się osób bogobojnych, postępować na drodze doskonałości oraz znaleźć Chrystusa w sposób pewny i doskonały, ten niech wielkodusznie praktykuje nabożeństwo do Najświętszej Dziewicy; nabożeństwo, którego dotąd może wcale nie znał. Niech wstąpi na tę nieznaną mu, a tak doskonałą drogę, którą ja mu wskazuję. Jest to droga utorowana przez Jezusa Chrystusa, Mądrość Wcieloną; jedyną Głowę ciała, którego członek, postępując nią nie może zablądzić.

Nabożeństwo to jest drogą łatwą ze względu na pełnię łaski i namaszczenie Ducha Świętego, który ją napęlnia. Nie męczy się, ani nie cofa, kto nią postępuje. Jest to droga krótka, bo w krótkim czasie doprowadza nas do Jezusa Chrystusa; jest doskonała, bo nie ma na niej błota ni pyłu, ani najmniejszej skazy grzechu; jest wreszcie drogą pewną, prowadzącą nas do Jezusa Chrystusa i do życia wiecznego w sposób prosty i bezpieczny, bez zbaczania w prawo czy w lewo. Wejdźmy więc na tę drogę i postępujmy nią dniem i nocą, aż do miary wielkości według Pełni Chrystusa